

af andre Omstændigheder meget vel kan begribe, at disse Bønder have denne Anskuelse.

M. P. Bruun: Den ærede 6te Landssthingsmand for 6te Kreds (Holberg) maa vistnok have overset, at i den nye S, som er foreslaaet, er udtrykkeligt nævnt Frederiksværk Gods; det er altsaa en Forklaring af den foreslaaede nye Titel, og der vil ingen Feiltagelse i denne Henseende kunne finde Sted med Hensyn til Frederiksværk. I den nye foreslaaede S staaer udtrykkeligt: „Jagersparris og Frederiksværk Gods derunder indbefattet.“ Derfor det Forslag, som oprindeligt forelaa fra det ærede Udvalg havde været saaledes at forstaae, at de saakaldte nye Krongodser alene skulde henvises til Resol. af 1ste Juli 1846, henvises til enten at gaae ind paa den eller blive staaende som Fæstebønder, saalænge til alt privat Gods tillige var gaaet over til Selveiendom, da vilde jeg aldrig have kunnet stemme derfor. Jeg har ikke kunnet opfatte dette Forslag anderledes, end at derved ikke udelukkes nogen anden speciel Lov for disse Godser, men ved det Forslag, som nu foresligger af det ærede Udvalg, er dette aldeles udtrykkeligt tilkjendegivet. Det er saa langt fra, at jeg vilde kunne have stemt for det, dersom Meningens skulde være den, at disse Godser alene skulde være at henvises til Resol. af 1ste Juli 1846, som jeg er fuldkommen enig med den ærede 6te Landssthingsmand for 6te Valgkreds (Holberg) i en Bemærkning — ihvor forskjellig min Mening ellers kan være fra hans —, at jeg virkelig anseer det for Godt hos Fæstebonden, at han hellere vil være Selveier end Arvefæster. — Men jeg gjentager, at der efter min Formening ikke i det oprindelige Forslag, og endnu mindre, som det nu foreligger, er afgjort det Allermindste med Hensyn til disse nye Krongodser, og jeg veed ikke, hvad der skulde hindre den høitagede Finanzminister, hvis han dertil maatte finde Anledning i at frembringe et nyt Forslag med Hensyn til disse Godser, ligesaalidt som jeg

indseer, hvad der skulde forhindre hvilket som helst Medlem af Thinget fra at gjøre det. — Jeg kan ikke nægte, at jeg ogsaa betragter Sagen fra den finantistelle Side. Jeg indrømmer Finanzministeriets Berettigelse til af høiere Hensyn at see bort derfra; men, som enkelt Medlem af denne Forsamling, troer jeg mig berettiget til at tage et saadant Hensyn. Naar det nu er givet, — og jeg troer, at det er givet — at der med Hensyn til de ældre Godser ere Udkomster og Krav, som ikke finde Sted ved de nyere Godser, naar det derhos er givet — og jeg troer tillige, at det er oplyst —, at de nyere Godfers Bessaffenhed er forskjellig fra de ældre, at navnlig f. Ex. Frederiksgave er et meget velhavende og vælstaaende Gods, at det er det i den Grad, at det endogsaa gennem Indfæstningerne vil have Indskyldelse paa Udsaldet af Forslagets Anvendelse derpaa, — naar det er Tilfældet, og naar det er Tilfældet, at Bjørnsholm er et fattigt Gods, saa indseer jeg ikke, hvorfor man ikke skal kunne behandle disse to Godser paa en ganske anden Maade end de gamle Godser. Der er en Grund, hvormed man vil svare mig, nemlig den, at ved Resolution af 1ste Juli 1846 ere de blevne stillede paa lige Fod. Det er vel saa, og den høitagede Finanzminister fremhæver det saa stærkt, at han, saavidt jeg kan skjønne, anseer det for fra Regeringens Sandpunkt ikke at burde fraviges. Det kan jeg paa en Maade forstaae; Regeringen kan være berettiget til at tage et saadant Hensyn; men for os enkelte Medlemmer af Thinget, for os, der netop gaae ind paa Forslaget, saaledes som det foreligger med Hensyn til det gamle Krongods, fordi der eksisterer ældre Resolutioner, fordi der eksisterer ældre Forhold, der gjælde om de gamle og ikke om de nye, for os maa Berettigelsen være tilstede, tør jeg formene, til at holde os til denne Forsjæl og sige: vi kunne ikke erkjende, at Resolutionen af 1ste Juli 1846 i denne Henseende stiller de nye og gamle Godser paa lige Fod.